

сеченъ курсъ по библиотекознание, по изготвень от Управителния съветъ планъ, като се заплати на лекторитъ възнаграждение и се командироватъ библиотекаритъ на почти всички голѣми читалищи и училищни библиотеки. Курсоветъ да бѫлать безплатни. Представенъ е биль разписъ на лекциите и лекторитъ въ курса.

За първи път Управителниятъ съветъ се замислюва за създаването на една точна и подробна статистика за материалното положение, имотното състояние и културно-просвѣтната дѣйност на всички читалища въ страната. За тая цѣль се е отнесълъ до г-на Директора на статистиката съ единъ подробенъ проекто-формуляръ съ молба, при събиране сведенията за училищата, да се събератъ такива и за читалищата. Тогавашния директоръ на статистиката Кирилъ Поповъ е сподѣлилъ тая идея и наредилъ за организирането на една редовна и попълна статистика на читалищата въ страната. И ние вече имаме отъ нѣколко години една задоволителна статистика, която ни дава вѣрна картина за състоянието на нашето читалищно дѣло. Така съюзътъ успѣда наложи своето искане.

Презъ м. мартъ 1923 г. Управителниятъ съветъ решилъ да разиграе една парична лотария, приходитъ отъ която да останатъ въ полза на съюзната каса и да послужатъ за засилване на читалищното и библиотечно дѣло въ страната. Тая лотария бѣ разиграна и за нещастие на нейните инициатори, бѣ твърде злощастна по своите резултати за слабитъ финансии на читалищния съюзъ. Вмѣсто печалби, тя донесе дѣлгове на съюза, които трѣбаше цѣли четири години да се изплащатъ и по тоя начинъ бѣ спѣнатъ живота на съюза и дѣйността на неговия управителъ съветъ.

Презъ м. априлъ 1923 г. Управителниятъ съветъ решава да се спре издаването на съюзния органъ сп. „Читалище“ (вече излизалъ 5 години) и вмѣсто него да се започне издаването на вестникъ подъ название „Читалищни вести“, който да излиза три пъти въ метеца подъ редакцията на Василъ Класиновъ. Тоя листъ започна своето излизане и просъществува три години (1923, 1924 и 1925).

Инициативата на Управителния съветъ за първия библиотекарски курсъ бѣ подкрепена отъ Мин-то на Народното просвѣщение и тогавашния М-ръ г. Ст. Омарчевски нареди да се отпуснатъ на съюза 20,000 лв. за организиране на курса. Тоя курсъ е билъ ржководенъ отъ г. Ст. Аргировъ, дѣлгогодишенъ директоръ на Университетската библиотека и най-вешъ познавачъ по библиотекознанието у насъ. Курсътъ е билъ въ гр. София, продължилъ е 15 дни (10—15 августъ 1923 год.) при следната програма:

I. Предметъ и сѫщностъ на библиотекознанието.

Лекторъ: Ст. Аргировъ.

Материя:

1. Съ какво се занимава библиотекознанието? 2. Библиотекознанието наука ли е или изкуство? 3. Кога се явява библиотекознанието и неговата степень на развитие въ чужбина и у насъ? 4. Ползата и значението на науката библиотекознание. 5. Какво трѣбва да се иска отъ библиотекаря и какви качества и познания трѣбва да обладава той? 6. Ролята на библиотекаря въ библиотеката и срѣдъ обществото.

II. Развой и състояние на читалищното и библиотечно дѣло въ България.

Лекторъ: Ст. Чилингировъ.

Юбилеенъ сборникъ